

at begrænse Kredsen af de ikke-forsikrede, der skal kunne faa Hjælp efter Lovforslaget, til egentlige Lønarbejdere.

Det er som ovenfor anført kun Lovforslagets Formaal at hjælpe arbejdsløse, hvis Arbejdsløshed er af en saadan Karakter, at de — hvis de var nydeberettigede Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse — vilde være berettiget til Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det er derfor i Paragrafen fastsat, at Hjælp til de arbejdsløse kun kan henføres under Loven, saafremt paagældende ikke som Følge af de særlige Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven vilde være udelukket fra Arbejdsløshedsunderstøttelse gennem Arbejdsløshedskassen.

Henvisningerne til Arbejdsløshedslovens herhenhørende Bestemmelser er de samme som i §§ 1 og 2 i Loven af 19. Oktober 1931, dog at Henvisningen til § 15, Stk. 6 og 7 er udeladt, idet man — naar det som her kun drejer sig om Udbetaling af Hjælp i Trangstilfælde — finder, at det bør overlades Kommunerne selv at afgøre, i hvilket Omfang Opnaaelse af midlertidigt Arbejde eller nogle Dages Arbejde i en Understøttelsesuge bør have Indflydelse paa Hjælpen. Endvidere har man udeladt Henvisningen til § 16, Stk. 8, der vilde udelukke arbejdsløse i Fag, hvis Arbejdsløsheds-kasser er lukkede for Udbetaling en vis Del af Aaret, fra Adgang til Hjælp efter Loven paa det Tidspunkt, Kassen er lukket, jfr. ovenfor under f.

Til § 3.

Idet Lovforslaget kun forudsætter Ydelse af Hjælp i Trangstilfælde, maa det være overladt Kommunerne selv at fastsætte Hjælpens Størrelse i det enkelte Tilfælde.

Da der ikke er nogen Tilknytning mellem denne Hjælp og den forsikringsmæssige Arbejdsløshedsunderstøttelse, har man ikke ment — overensstemmende med Principerne i Loven af 19. Oktober 1931 — at kunne foreskrive, at Kommunalbestyrelserne ved Fastsættelsen af Hjælpens Størrelse til arbejdsløshedsforsikrede skal tage Hensyn til Størrelsen af den Understøttelse, paagældende har sikret sig i sin Arbejdsløshedskasse, idet der ved Hjælpens Udmaaling maa anlægges almindelige Forsørgelsessynspunkter med afgørende Hensyntagen til Omfanget af paagældendes Forsørgerpligter.

Det synes imidlertid rimeligt, at arbejdsløse, der ved Indtræden i Socialforsikringen eller gennem andre Selvhjælpsbestræbelser,

har paataget sig betydelige økonomiske Byrder, stilles noget gunstigere end de arbejdsløse, der overhovedet ikke har ydet noget Bidrag til Forsikring, hvorfor det er foreslaaet, at Kommunerne ved Fastsættelsen af Hjælpens Størrelse skal tage Hensyn ikke blot til paagældendes Forsørgerpligt, men ogsaa til de Bestræbelser, vedkommende selv har udfoldet for at sikre sig i Tilfælde af Sygdom, Arbejdsløshed m. v.

Da det maa forudsættes, at Hjælpen ydes med et saadant Beløb, at det er tilstrækkeligt til at sikre den understøttede det fornødne til hans Underhold og til Opfyldelsen af hans Forsørgerpligter, vil der i Almindelighed ikke være Anledning til at supplere Hjælpen med almindelig Hjælpekassehjælp. Der vil imidlertid formentlig være en vis Tilbøjelighed, særlig for de store Kommuners Vedkommende, til at yde Hjælp efter visse bestemte Linier, der ikke giver Spillerum for en større Hjælp i Tilfælde, hvor Sygdom hos Familien eller andre særlige Forhold gør det nødvendigt at yde en højere Hjælp, hvortil kommer, at det ikke er Hensigten med Lovforslaget at unddrage Hjælpekasserne et Omraade, hvor det er naturligt, at disse sætter ind.

Det er derfor foreslaaet, at Hjælpen efter Loven, bortset fra Sygdom, kun i ganske særlige Tilfælde kan suppleres med Hjælpekassehjælp.

Derimod er der ikke foreskrevet noget om Kombination med anden offentlig Hjælp; Spørgsmaalet herom er uden væsentlig Interesse, idet en arbejdsløs Lønarbejder begrebsmæssig vil være afskaaret fra Hjælp som f. Eks. Aldersrente, Invalidere og samt Hjælp efter Fattiglovens §§ 61 og 63.

Til § 4.

For at modvirke Tilbøjeligheden til at skifte Opholdssted af Hensyn til en mulig større Hjælp i en anden Kommune og for at hindre Tilstrømning til Byerne af arbejdsløse fra Landet, har man foreslaaet, at Hjælpen skal ydes af den Kommune, hvor Ansøgeren en vis Tid har haft fast Ophold. Arbejdsløsheds-kassemedlemmer skal have opholdt sig 3 Maaneder i Kommunen og ikke-forsikrede 6 Maaneder. Dog er Kommunalbestyrelsen berettiget til i særlige Tilfælde at nedsætte Fristerne til det halve.

Til § 5.

De i Paragrafens Stk. 1—3 indeholdte Bestemmelser, hvorefter Socialministeren fastsætter de *almindelige* Regler for Kon-